ततीऽभ्यखेत्प्रयत्नेन सदाचारं सदा द्विजः। तीर्थान्य-प्यभिजायन्ति सदाचारसमागमम्' द्रति । प्रश्यं 'रजनी-प्रान्यश्रमार्द्धं ब्राह्मः समय उच्चते । खहितं चिन्तयेत्-प्राज्ञस्ति संस्रोत्याय सवेदा। गजास्य संसरेदादौ ततर्रशं महाम्बया । त्रीकानां त्रीममेतं त ब्रह्माएया कमलो द्भवम् इन्द्रादीन सकतान्देवान् विश्व शदीत् सनीनपि । गङ्गाद्याः सरितः सर्जाः श्रीगेबाद्यस्त्रितान् गिरीन्। चीरोदादीन् ससद्रांच मानसादिसरांसि च। वनानि नन्द्नादोनि घेनू । कामदुघादिकाः । कल्पटचादिरदचांच धातून् काञ्चनसु-खातः । दिव्याः स्त्रीरू विशीसस्था गर्डादीन् पतन्त्रिणः । नागाय भेषप्रसुखान् गजानैरवतादिकान्। अयासुद्यै:-स्रवान् सख्यान् कौस्तुभादीन् सणीन् ग्रुभान् । सारेंदरुश्च-तीमुख्याः पति बतवतीर्वभू । नैमिषादीन्यरग्यानि परीः काशीष्ठरीसुखाः। विश्वेशादीनि खिद्गानि वेदानृक् प्रस्खानपि । गायतीप्रसखान् मन्त्रान् योगिनः सनका-दिकान्। प्रणवादि महावीजं नारदादीं स वैष्णवान्। श्विभक्तांस वाखादोन् प्रक्लादादीन् इढप्रतान् । वदान्यांस दधोच्यादीन् इरियन्ट्रादिभूपतोन्। जननीचरणौ सहत्वा सर्वतीर्थात्तमोत्तमो । पितरं च गुरूं चापि हृदि ध्याला-प्रसद्मधीः । ततचावस्यकं कर्ने नैक तीं दिश्मास्रयेत्। यामाइतः शतं गक्ते नगराच चतुर्गणम्। त्यौराक्ताद्य वसुधां शिरः प्रच्छाद्य वासना । कर्सोपवीत्युद्ग्वह्नी दिवसे सन्ध्ययोरिप । विष्सूत्रे विस्ट जेन्द्रौनी निशायां दिचिषासुखः । न तिष्ठद्वासु नोविप्रगोवक्क्यनितसंसुखः । न फालकटे भूभागे न रथ्याऽसेव्यभूतले । नालोकयेहियो-भागान् ज्योतिसकं नभोऽमलम् । वामेन पाणिना लिङ्गं भृत्वोत्तिष्ठेत् प्रयत्नवान् । अयो मृदं समादत्ते जन्तु कर्तर-वर्जिताम् । विहाय मूषिकोत्खातां शौचोिक्किष्टाञ्च ना-क्रजाम् । ग्रह्मे दद्यामाद्श्वीकां पायी पञ्चाम्बुसान्तराः । द्य वामकरे चापि सप्तपाणिद्ये स्टदः । एकैकां पादयो-र्देद्यात्तिसःपाखोर्मृदः स्टताः । द्रखं यौचं ग्टही कुर्याः इन्वेषच्यावधि । क्रमाहि_वगुर्यमेतस्याह् स्मचार्यादिषु तिषु । दिवा विह्तिशौचानां रात्नावड्डं समाचरेत्। रात्नार्डे च तदर्भ च पांच चौरादिगाईते। तदर्भ योगितां सुस्ये-नूप्रन चातो न कारयेत्। ऋषि सब्बै नेदीतीये मृत्कृटै चापि-गोमयैः । आपादमाचरन् शौचं भावदृष्टी न शुद्धि-भाक्। अर्द्धभावीफनोन्साना मृदः शौचे प्रकीर्त्तिताः। सर्वाश्वाञ्जतयोऽप्येवं प्रासाद्यान्द्राययेऽपि च '' ततः

व्याचमनप्रकारोऽभिह्तिः स च ई २८ प्रष्टे दिश्वताः । "अयो सस विशुद्धर्घं ग्टब्लीयाह्नधावनम् । आचान्तोऽष्य ग्रुचिर्यस्मादकला दन्तधावनस् । प्रतिपद्दश्विष्ठीषु नवस्यां रिववासरे। दन्तानां काष्ट संयोगे दक्त्यासप्तमं कु सम्। ञ्रलाभे दन काष्टानां निधिद्धे ऽवाध वासरे । गराष्ट्रमा द्वा-दश याच्या सखस परिशुइये। कनिष्ठायपरिमाण-सलचं निवं एं इड्म्। दादशाङ्ग्लमानञ्च सायं खा-इन्तधावनम्। एकौकाङ्ग्रांचिच्चासेन वस्रोधनन्येषु तूदितम्। आसासातकधात्रीजमङ्गोठखदिरोङ्गवम् । भ्रस्यपामार्ग-खर्जू रीग्रे सुत्रीप सिंपी सुजम्। राजादनं च नारकः कषायं कट्कराटकम् । चीरहचोद्भवं वापि प्रशसं दनधा-वनम्। जिह्वोक्को खनिकां वापि कुर्य्याञ्चापाकतिं ग्रुभाम्। "अन्नाद्याय व्यूच्यध्वं सोमोराजायमागमत्। स मे ससं , प्रमार्च्धेत यशसा च भगेन च । खायुर्वलं यशोवर्द्धः प्रजाः पशु-दस्ति च। ब्रह्म प्रज्ञां च मेधां च तद्मो धेहि वनस्रते"!। मन्त्रावेतो समुचार्थ यः वर्थाद्नस्यावनम्। वनस्रतिगतः सोमस्तस्य निर्द्धं प्रसीद्ति । मुखे पर्याघते यश्वाद्भवेद ग्राद्ध-भाड्नरः। ततः कुर्यात्प्रयत्नेन शुद्धार्यं दन्नधावनम्। उपवासेऽपि नो दुष्येद्दन्तधावनमसङ्नस्। गन्धाखद्वारस-इस्त पुष्पमाल्यानु लेपनम्। प्रातः सन्यां ततः कर्याद्नाधा-वनुपूर्विकास्। प्रातः स्त्रानं चरित्वाच शुद्धे तोधे विशेषतः। प्रातः स्नानाद्यतः ग्रांबेग्रत्कायोऽयं मिलनः सदा । किंद्रितो नवर्भि ऋद्रैः स्ववस्त्रेष दिवानि ग्रम्। छत्सा इमेधासौ-भाग्यक्षपरंपत्प्रवर्त्तेकम्। मनःप्रसद्धताचेतः प्रातः स्नानं विशिष्यते । प्रस्ते द्वालाद्यासिद्रो निद्राधीनोयतोनरः। प्रातः स्नानासतोऽ इः खानानुस्तोलजपादित् । प्रातः प्रात-स्तु यत् स्नान' संजाते चार्षोदये । प्राजापत्यसमं प्राइ-साना हा विवासतत् । प्रातः स्नानं हरेलापमबच्ची ग्लानिमेव च । अगुद्धितञ्च दुःस्तर्भं तृष्टिं प्रय-च्छति । नोपसपेनि वैदुष्टाः प्रातः स्नायिजनं क्वचित् । हराहरफलं तसात्पातः स्नानं समाचरेत्'। अन्यताध्यावे च ''अध्यवा प्रातरुष्टाय क्षत्वावस्थ्यक्षेत्र च । शौचाचमन-माधाय भच्चयेह्नधावनम् । विशोध्य सर्व्वगाताणि प्रातः सन्धां समाचरेत्। वेदार्थानिधगच्छेच शास्त्राणि विविधानि च । अध्यापृयेच्छ्चोन् शिष्यान् हितमेधा समर्द्धितात्। उपेयादीश्वरं चापि योगचेमार्थेसिद्धये। ततो मध्याक्रसिद्ध्यये पूर्व्योत्तं स्नानमाचरेत्। स्नात्वा माध्याक्तिकों सन्ध्यासपासीत विचचयाः। देवतां परिपूज्याय